

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 494/2019
13.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Јасмине Васовић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Горана Деспотовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 511/17 од 31.01.2018. године и Вишег суда у Врању Кж1 251/18 од 19.10.2018. године, у седници већа одржаној 13.06.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 511/17 од 31.01.2018 и Вишег суда у Врању Кж1 251/18 од 19.10.2018. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 511/17 од 31.01.2018. године окривљена АА оглашена је кривом због извршеног кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ за које јој је суд изрекао условну осуду тако што јој је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљена у року провере од две године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело, те је обавезана на накнаду судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 251/18 од 19.10.2018. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљене АА и потврђена пресуда Основног суда у Врању К 511/17 од 31.01.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 3. ЗКП, бранилац окривљене, адвокат Горан Деспотовић поднео је захтев за заштиту законитости због „повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљену

ослободити од оптужбе или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљене се указује на повреду кривичног закона „из члана 439. ЗКП“, уз образложење да се у радњама окривљене не стичу битна обележја кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, с`обзиром на то да окривљена, по ставу одбране, не може имати својство службеног лица у смислу члана 112. став 3. КЗ, како је то означено у изреци првостепене пресуде, јер се Закон о радним односима у државним органима не примењује на високошколске установе, како је то такође означено у изреци првостепене пресуде.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване налазећи да побијане правноснажне пресуде нису донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се суштински указује поднетим захтевом.

Одредбом члана 112. став 3. тачка 3. Кривичног законика је прописано да се службеним лицем сматра, између осталих, лице у установи, предузећу или другом субјекту, којем је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу.

Из списка предмета произлази: да је Висока школа ББ са седиштем у ..., улица ... - установа у области образовања; да је окривљена АА (у инкриминисаном периоду) директор установе - Високе школе ББ кад јој је поверено вршење јавних овлашћења а окривљена као директор је одлучивала о правима или интересима физичких или правних лица.

Из напред изнетог, произлази да је окривљена АА, била директор установе - Високе школе ББ у ..., којој је поверено вршење јавних овлашћења, у области образовања а да је у тој установи окривљена као директор поред осталог одлучивала и о правима и обавезама или интересима физичких лица у установи којој је поверено вршење јавних овлашћења по ком основу је имала својство службеног лица у смислу члана 112. став 3. тачка 3. КЗ. Врховни касациони суд налази да су, у чињеничном опису дела, датом у изреци првостепене пресуде садржане све чињенице и околности предметног кривичног дела како објективне које се односе на саму радњу извршења окривљене - „да је искоришћавањем свог службеног положаја прибавила корист ВВ, у виду заснивања радног односа, јер је без претходно добијене сагласности Комисије Владе РС за давање сагласности за

новозапошљавање и без предлога надлежног Министарства противно Уредби о поступку за пријављивање сагласности за новозапошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава у Високу школу ББ у ..., на радно место референта за ... на неодређено време запослила ВВ“, тако и субјективне који се односе на урачунљивост и умишљај окривљене, које представљају законска обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, из ког разлога су супротни наводи у захтеву браниоца окривљене оцењени као неосновани.

Осим тога, поднетим захтевом се указује да је суд погрешно утврдио чињенично стање утврђујући да је сведок ВВ у време закључења споразума о преузимању, те уговора о раду са Високим школом ББ у ..., била незапослена иако је, по ставу одбране, она у Општини ... била у радном односу на неодређено време, али као нераспоређена, са видљивим инвалидитетом (који је констатован касније, решењем Националне службе за запошљавање од 03.07.2015. године) чиме се указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Надаље, наводима у захтеву се указује да је изрека пресуде нејасна и неразумљива и у супротности са оним што се касније наводи као образложење пресуде чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, те да је изрека пресуде контрадикторна сама себи као и образложењу, а да у образложењу пресуде нису дати разлози о одлучним чињеницама, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како повреде на које се указује поднетим захтевом из члана 440. ЗКП, 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, захтев је у овом делу одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић